

உ
சிவமயம்
குஹப்ரஹ்மணேநம :

பா ம் ப ன் :

ஹீமத் - குமரகுருதாச்சுவாமிகள்

அருளிச்செய்த

கு ம ர லே வ ள்

பதிற்றுப்பத்தந்தாதி

6 - ஆம் பதிப்பு, 2000 - பிரதி.

சென்னை :

சா து அ ச் ச க் கூ ட த் தி ற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

—
1941

குமரகுருதாஸகுருப்போநம :

முகவுரை

திருவருள் விழைவார் யாவர்க்கும் ஆங்காங்கு அனுக்
கிரகம்புரி பொருட்டுச் சிலமபுதோறுந் திருக்கோயிலகொண்டு
நின்மல நிஜாநந்த ஏகபரிபூரண வியாபக தகராகாசவஸ்துவா
யிராநினற இறைவனும் மூீ சுப்பிரமணிய பரமான்மாவினது
பெருங் கருணையின், பாம்பன் : மூீமத் - குமரகுருதாச சுவாமி
கள் சிறு வயது முதல் அந்தப் பரமான்மாவின் பேரிலேயே
பாடு நியமங்கொண்டும், இராமநாதபுரத்தின் கீழ்த்திசைக்
கண்ணதாய பிரப்பை யென்னுமொரு கேத்திரத்தொரு
சாராகிய காட்டின்கண் நடு - நாள் சிவரிஷ்டையிலிருந்
தெழுந்த பின்னர்த துறவொழுக்கம் பூண்டுநின்றும் இய
லிசைத் தமிழ்க் கட்டுரைச் சுவைகிளர் பெருந்தோத்திர வடி
வாகவும், தததுவப் பெருவிளக்கான சாத்திர வடிவாகவும்,
ஐயமறுக்கும் ஆற்றலுடைச் சுத்தாத்துவைத வைதிக சைவசித்
தாந்த வேதாகம பாடியமென்னவுந் திகழ்நது சொன்னயமும்
பொருணயமுந் தொனிநயமுந் துறுமி விளங்குவனவாகவும்,
யாப்பிலக்கண இலக்கியங்களாய் எதுகைமோனைழுத்தளவுக
ளினிதுபொருந்திய அதிசித்திர விசித்திரச் செய்யுள் பலவுட்
கொண்டு மிளிர்வனவாகவும் அருளிச்செய்த பன்னூல்களுள்,
உவமானச் சுவையோடுவகைச்சுவையு மளாய பத்திரச
பௌவமாயுள்ள இக் குமரவேள் பதிற்றுப்பத்தந்தாதியானது
வடசொற் புகாது பாடியருளிய அமைதியைம்ப தென்னுஞ்
சேந்தன் செந்தமிழுக்கு முன்னர்க் கலியுகம் ௫௦௦௫ - ஆம்

ஆண்டில் நிகழ் சோபகிருது வருடத்து ஐப்பசித் திங்கள் ௧௦ - ல் அருளிச் செய்யப்பட்ட சஷ்டி வகுப்பிற்குப் பின்னரருளிச் செய்யப்பட்டதாகும். சுவாமிகள், சென்னை : வைத்தியநாத முதலியார் தெருவின்கணுள்ள ஒரு வீட்டின் மேன் மாடத்தில் ஏழு திங்கள்காறுந் தனியேயிருந்துகொண்டு விதேகமுத்தி விரும்பிப் பெரும்புரிவோடு நிட்டை சாதித்து வருஞான்றுற்ற அனுபவமு மிதன்கட் கூறியுள்ளார்கள். அஞ்ஞான்று பாடப்பட்ட இவ்வந்தாதி, கல்லும் உருகும்படி கரைந்த வாக்காயிருத்தல் கருதி, சுவாமிகளும் இதனைச் சில காலமாகக் காலை மாலையுறு நித்திய பாராயண நூலாகக் கொண்டிருந்தார்கள். அவ்வித பாராயணம், வேறெவ்வித பாராயணம்எவர்மாட்டுண்டாயினும் அஃதவருக்குத்திருவருள் விராசமாய் இகபர சௌக்கியந் தருஉமெனற்கு ஐயமின்று. சுபம்.

இங்ஙனம் :

ஸ்ரீமத் - சுவாமிகளுடைய

சீடர்களுளொருவரும்,

திருவல்லிக்கேணி,
சென்னை.
11-7-1922

குமாரச்சிவமெனும் பெயருடையருமாகிய
தா. வேங்கடாசல முதலியார்.

உ

சிவமயம்

ஓம்குமாரகுருப்போநம :

திருச்சிற்றம்பலம்

குமரவேள்

ப தி ற் று ப் ப த் த ந் தா தி

முற்றம் பத்துவகை யாசிரிய விருத்தம் : அவற்றுள் ;

க - வது எண்சீர்க்கழநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்

உலகத்தே வருபிறப்பு மிருப்புஞ் சாவு
 மொழியாத துன்பமெனப் பெரியா ரெலலாம்
 அலகற்றே யிலகுமுன தடியே சேர்ந்தா
 ஈவ்வடியே பெறும்பேறென் றடியே னுந்தான்
 கலகத்தா லுழலுமனந் தனைநி றீஇக்
 கருதுற்றே னினதுகழ லதனை விட்டு
 விலகத்தா னினியென்மன நினையு மோவென்
 வினைகொன்றாள் குருமணியே குமர வேளே.

க

குமரவேள் குமரகுரு வாகா வென்றே
 குயின்றுகுயின் றேபன்னா ணின்றேன் மாற்றார்
 சமரவே னுனையன்றி வேளோர் தெய்வந்
 தமியேற்கின் றெனவின்று காறு முள்ளே
 அமரவேண் மறையோதி யாளா ளென்றே
 யரற்றினேன் விரத்திரெறி புக்கேன் மோகப்
 பிமரவேள் வயப்பட்டார் போலுண் ணெந்தேன்
 பிரானினது கிருபைநனி பெற்றே னல்லேன்.

உ

பெற்றார்நீ பிறந்தார்நீ பேணு வார்நீ
 பேசரிய வன்புளர்நீ பிரிவில் லார்நீ
 உற்றார்நீ யுரியார்நீ யென்றே நிற்பா
 ருறுநெறியே நானுநிற்க வுனைத்தொ டர்ந்தேன்
 கற்றார்போற் கவிதைபல பாடி யுன்றன்
 கணைகழலைத் துதித்தேனின் கருணை யாக்கம்
 அற்றார்போ லலைகின்றே னினியா ரென்னை
 யாதரிப்பார் சொல்லியரு ளயில்வே லையா.

ந

ஐயமிலா நின்னுலகு வேண்டி யிங்கே
 யருமலர்நீர் கொடுபூசை புரிவார் போலத்
 தெய்வமெலா மேத்துகுக நானும் யாதோர்
 சிற்றுருவில் வழிபடற்குப் பலவி கார
 வையமிலா ஞானநவி னூல்க ளோரென்
 மனமிசையா தருள்சுரந்து நீமுன் சொன்ன
 துய்யவிலா சச்சொலுமே யிடங்கொ டாது
 துரியநிலை மேனின்றே குழல் சாலும்.

சு

சூழேனோ திருவருளைச் சூழ்ந்து சூழ்ந்து
 துரியமய மாய்நின்று சோதி வீட்டில
 வாழேனோ வானந்த மான கண்ணீர்
 வடியேனோ படியேனோ மதுக ரம்போல்
 வீழேனோ விரண்டற்ற நறிதா கேனோ
 விமலசிதா காசநடு விளங்கு முன்னைத்
 தாழேனோ வெணையாளுங் கருணைக் கண்ணை
 தந்தைக்கு முபதேசஞ் செய்த சாமீ.

ரு

செய்தவமொன் றில்லாத வேழை யேனைத்
 திண்புவியின் மானுடனாத் தெரித்தன் மாருக்
 கைதவமென் றெண்ணியிழி நாய்பே யென்னக்
 கழறிடவென் றுலுமறி வாளர் பல்லோர்
 உய்தவமில் பேய்நாயென் றேதம் மைத்தா
 முரைத்தமையா லவைபொருந்தா மூடர் தாமும்
 வைதவலஞ் சூட்டுதடிக் கழுதை யென்றே
 வழங்கலியை புடைத்துவைவேல் பரித்த மன்னே. ௬

மன்னவர்க டொழுமன்னே மயிலூர் மன்னே
 மறுவின்மணி மலையேயென் மனத்தி னுள்ளே
 இன்னமுதாய்க் கற்கண்டாய்ச் சீனி தேனா
 யிணையறுமுப் பழச்சுவையா யினிக்க வேழை
 என்னதவ மினிச்செய்வேன் றவத்திற் கேற்ற
 விகலுடம்பு பெருப்பாவிக் கிவ்வா றேங்கிப்
 பன்னமனு வாப்பிறந்த பரிசே யல்லாற்
 பாழ்த்தவினை நூறுபரி சிலையோ சொல்லாய். ௭

சொல்லாத சொல்லொன்றைச் சொல்லா மற்றுன்
 சொல்குருவின் சொலினிற்குஞ் சுகுர்தர் செய்கை
 கல்லாத விரண்டுகான் மாடா யென்போற்
 காசினியி னிற்குநரு முண்டோ யாண்டும்
 பொல்லாத பவக்கயவர் குருவாய் மூடம்
 பொலிமனுடப் பதடியாய்ப் புழுத்த நாயாய்
 எல்லாத பந்தெரியாச் சிதட னாகி
 யிருக்குமெனக் கயிலோயுன் களிப்பெங் கெய்தும். ௮

அ

குமரவேள்பதிற்றுப்பத்தந்தாதி

எய்தரிய பரத்துவமுன் னடியார்க் கீயு

மிருங்கருணை யிந்நாய்க்கு மிரங்கு மாயின்
வெய்தரிய நிலைநின்று மேலோ னாவேன்

வேறென்று மேலவேண்டே னருளல் லாமே
உய்திபெற வழியில்லை யெனல்பொய் யாக்கட்

நெரயன்றோ வெப்படியு முவகை யன்பு
செய்தருள வருதியருட் கடலே யின்பத்
திரளேசெவ் வேளேசெஞ் சுடரே தேவே.

கூ

தேவேசெம் மணிச்சுடரே சிதாகா சச்செஞ்

செழுஞ்சுடரே யிதயசிதா காச மேவு
பூவேயப் பூவிலமர் குகனே யுன்கண்

பொற்பொடெனை நோக்காதோ புனித நாத்தான்
வாவேயென் றழையாதோ மலர்த்தான் சென்னி
மன்னாதோ மின்னாதோ மறந்து சூழ்மா
நோவேயில் புலத்தினெனை யிருத்தி டாதோ
நுண்ணுணர்வி லாவெளியே னுய்யு மாறே.

க௦

உ - வது அறுசீர்க்கழ்நெடிலடியாசிரியவிருந்தம்

விளம மா தேமா விளம் மா தேமா

உய்யருண் மார்க்க மேது முணர்கிலாப் பேதை யேற்கு
மெய்யருள் காட்டு நீதான் விளக்கிய நிலைவிட் டனக்
கையரு ளொருவ னாகிக் கவலைமா கடலில் வீழென்
பொய்யருண் மார்க்க மாற்றிப் புரப்பவ ரினியார் வேலோய்.

வேலவா விமலா வன்பர் மிடிதுமித் தருள்வள் ளாலிஞ்
ஞாலவா தனைசெற் றுளு நப்பரா பரனே துன்பஞ்

சூலவா வெனவே கத்தித் துயர்க்கணீர் வடியா வென்னைப்
பாலவா வெனவே கூவும் பரிசையு முறுமோ வுன்னு. ௧௨

உன்னய வருகை யீயீ யுயர்பத மீயீ யென்று [பாம்
சொன்னசொ லனைத்தும் போலி தொழுததும் போலி யன்
அன்னையை நாடி நாடி யழுததும் போலி யென்றே
பன்னுமிப் பாவி யெய்தும் பயனெதோ பகர்வே னாதா. ௧௩

நாதநா தாந்த ஞான நாயகன் முருக னென்றுன்
பாதநா னினைந்த துண்டு பரமவு னன்பை நேடி
ஏதநா வலற மண்டை யிரியவெஃ கடித்தே னலலேன்
வாதநா வுடம்பே முற்று மல்கிட நின்றே னந்தோ. ௧௪

அந்தமு மாதி யுந்தா னில்பொரு ளாகி வீடும
பந்தமு மிலியா யென்னுட் பரமனா யறிவாய் நாளுஞ்
சொந்தமு மாகி நிற்குஞ் சுப்பிர மணிய மேயென்
மந்தமும வினையு மோவ வரமனஞ் செய்யின் வாழ்வேன்.

வாழ்விலே னினுமோர் காலுன் வாய்மலர் மாற்றங்
தாழ்விலே னாவே னாளுஞ் சரவண முத்தே நீலம் [கேட்கின்
போழ்விலே யிடுக்க ணேசால் புரையுடற் சமையி னீக்க
வீழ்விலே யெனைத்தான் வைத்து மேவநீ நினைத்தல் வேண்டும்.

நினைப்பவர் நினைப்பி னின்று நினைப்பது முடிக்கு மெந்தாய்
உனைப்பர மெனக்கொள் ளாதா ரொன்றல ரவர்க ணேயம்
எனைப்பர மாணு வேனு மெய்தொணா வாறு காத்தி
வினைப்பரி சறுத்தாள் சேந்தா வீடுபேற் றருண்மா விண்ணே.

விண்ணவர் பல்லோர் நம்பும் வெறுக்கையி னறிதாமுன்றன்
தண்ணலர் நோன்று ளென்னுஞ் சரதநன் குணர்ந்தேன் வாளா
மண்ணவர் நடைநான் கொள்ள வழியிலை யினியுட் கோவில்
உண்ணட மிழைத்தி யாதி யொருவனே முருக வேளே. ௧௫

முருகுறு களபந் தோயு முகிழ்முலைக் கொடிச்சி யெந்தாய்
உருகுறு படப்பைந் நாக வுரிபுரை யுடையூண் வீக்கி
அருகுறு தெய்வத் தந்தி யகமகிழ் தலைவா வுன்றன்
குருகுறு கொலுக்கண்டா லுங் கொடியனேன் குறைநில்லாதே.

தேவனே சிவனே வேலின் றெய்வமே வரம்பில் லாத
நோவனே யானேன் ஞான நோக்கம தறியே னீதான்
தாவனே யஞ்சே லென்னோர் தண்ணுரை யளித்தா லின்பன்
ஆவனே யருளி னோக்க மறிகிலேன் மிடிய னேனே. • ௨௦

௩ - வது அறுசீர்க்கழநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

காய் காய் காய் காய் மா தேமா

மிடியில்லா நினதடியர் பெருவாழ்வு
பெறுமாறு விபுலை தோன்றி
அடியில்லா மடப்பேயொத் தவனிமிசை
யுருண்டமுமா றமல வுன்றன்
செடியிலலா வருளுள்ள மவுனமதுற்
றிருப்பதென்கொல் சிவப்பே றுள்ளார்
குடியில்லா நகரோநின் னிருக்கையருட்
கோயில்வளர் குமர நாதா.

௨௧

குமரகுரு தாசனிவன் குணமில்லா
னறிவில்லான் கோதே யுள்ளான்
அமரருல கினுமுய்ய வறமில்லா
னெனமனுட ரறைவ தற்கோ
தமரரிய தாய்மனைமற் றெல்லாம்விட்
டிங்ஙனமே தனிய னானேன்
சமரவயில பிடித்ததலை வாபிழைக்கு
மாற்றியேன் சழக்க னேனே.

௨௨

கன்னெஞ்சோ டேன்பிறந்தேன் கடையவாரிற்
கடையனெனக் கடந்தோர் கூறப்
புன்னெஞ்சோ டேன்பிறந்தேன் புண்ணியமொன்
றில்லாத பொல்லே னுக்கும்
நன்னெஞ்சோ டமருநிட்டை நலகுவையோ
வங்கணெய்தி நளின பாதம்
என்னெஞ்சோ டிருக்கவருள் செய்வாயோ
சொல்லிகல்வே லிறையே யன்றே.

உசு

இறையவனெம மான்குமர னெனப்புகழ்ந்த
வருணகிரி யீசா கந்தா
மறையவனுன் பூங்கழலை நம்பியநான்
கருவிகளின் வயப்பட் டோவுங்
கறையவனென் ருகாதென் னுடற்சுமையை
யினிதிறக்கிக் காத்து ஞானத்
துறையவனை யொல்லையினி லினிவேண்டே
னொருசிறிது முலகைத் தானே.

ந௦

ச - வது எழுகீர்க்கழ்நெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

தானவர் குழுவைச் சவட்டிவிண் ணவர்தந்
தடவிசும் புலகவர்க் களித்து
வானவர் முதல்வ னொயொளி ராறு
மலர்முக முதுபதி யேனின்
கானவ மணியங் கழனடங் காணக்
கண்பெறு பாக்கிய மிலபேய்
மானவ னெனவிங் கிருக்குமென் பனுவன்
மதித்துவர் தருள்புரி வாயோ.

நக

அருணெறி யார்க்கின் னருடரு மாதி
 யற்புத வருட்சிவக் கொழுந்தே
 மருணெறி யேனை மாணருண் மருவா
 வறுமையை யடிக்கடி நினைந்தே
 இருணெறி யுழலும் பேயெனச் செய்த
 வென்விதி யினும்வலி தாயின்;
 தெருணெறி பிடித்து வாழ்ந்திடு வேனோ
 தெய்வமே செய்வதொன் றறியேன்.

. ௩௨

அறிவினை யறிந்தார் நெறியினில் லாமே
 யருண்மொழி தனைப்பிடி யாமே
 செறிவினை யறுக்கு மனுச்செபி யாமே
 திரிமனக் கால்களை யாமே
 பொறிவினை கெடுத்தார் போற்பல வாயாற்
 புலம்பவுங் கலங்கவு மானேன்
 வெறிவினை முருக்கு மயிலர சேயுன்
 மெய்யருட் செயலறி யேனே.

௩௩

ஏனிங்ன் மிகவும் வருந்துகின் றனைவா
 வென்னுழை யெனவுன தருணாத்
 தானிங் னுரைக்கி னதுவெனு ளமுதாய்த்
 ததும்பியென் கம்பலை செறுத்துத்
 தேனினு மதூர வட்டினுஞ் சுவைசெய்
 திங்கரும் பினுமினி தினித்து
 வானினு முயர்பே றளிக்குமன் றோசெம்
 மழமுனி யேயரு ளாயோ.

௩௪

ஓய்வறு பிறவித் துயர்மன நன்வி
 லோயுமட் டுளதென லருநூல்
 ஆய்வறு மனுட ரறிவர்கொல் லோவன்
 னவர்களு ளொருவனென் றிடவிந்
 நாய்வர விருப்பி னுங்கருத் தழுங்கா
 நலத்தினை யேனுமுற் றெழியுஞ்
 சேய்வர வினிலஃ தோயுமென் றுயிச்
 செனிப்பினுக் கெந்நல முளதே.

நரு

உளக்குகை தனிலென் மனத்தினை நிறுவி
 யுன்றனை நினைந்திருந் தேயிவ்
 வளக்கரை மறையக் காணிடத் தின்பா
 யகஞ்சிறி திருப்பவு மேலே
 களக்கறை மனது முளைக்கவு மாமென்
 கதியைநன் கோர்ந்துசெந் நூறு
 தளக்கழ லெனது தலைமிசைச் சூட்டத்
 தயவுசெய் வேற்பெருந் தகையே.

நக

பெருந்தகை யாமுன் னாட்டமென் னறிதும்
 பேதவிம் மேதினி யுணர்வாய்
 வருந்தகை நோயு முற்றிவ னுழலு
 மடனெனை நலஞ்செய வெனவுன்
 அருந்தகை யருளெண் ணிடினொரு கணத்தே
 யமுதுரு வாயிடு வேன்வேல்
 இருந்தகை யரசே யடியவர் மனமா
 யிருந்தருள் கருணையங் கடலே.

நள

குமரவேள்பதிற்றுப்பத்தந்தாதி

கடலினு மிருந்தாய் மலையினு மிருந்தாய்
 கதிர்மதி யுடுவினு மிருந்தாய்
 கெடலறு விசம்பு வளியினு மிருந்தாய்
 கெழுவுயிர்த் திரடொறு மிருந்தாய்
 அடலயின் முதல்வா வுள்ளிடத் துணைநன்
 கடையவென் றனுதினங் கலுழ்ந்தே
 உடலுயிர் வருந்தாக் கடியநெஞ் சேனிங்
 குயிருட னிருப்பது நலமோ.

• ௩௮

நலமிழைத் தவர்க்குங் கொடுவினை யிழைத்தேன்
 ஞானநூ லாளரைப் பழித்தேன்
 மலமொழிக் கயவர்க் கினியன செய்தேன்
 வளருயி ரெண்ணில வதைத்தேன்
 கலமிழைத் திடுபொய் யுரைபல வுரைத்தேன்
 கரவடத் தொழில்களுஞ் செய்தேன்
 சலமிழித் தருள்செவ் வேளெனு மிறையே
 தாடுணை யெனவிங்ங் போந்தேன்.

௩௯ .

போந்துயர் தனக்கு மஞ்சுகின் றேனிப்
 புலாலுட னோய்க்குமஞ் சினன்மேல்
 ஆந்துயர் தனக்கு மஞ்சுகின் றேனிவ்
 வருந்துய ராம்பெருங் கடலை
 நீந்துயர் பதியி னிட்டையி னீதா
 னிறுத்தினுய் வேன்சுடர் கிளர்வேல்
 ஏந்துயர் பரம குருமணி யேயென்
 னிதயபங் கயம்வள ரொளியே.

௪௦

சூமரவேள்பதிற்றுப்பத்தந்தாதி

கள

௫ - வது அறுசீர்க்கழநெடிலடியாசிரியவ்நுத்தம்

மா மா காய் மா மா காய்

ஓளியே யொளிக்கு முதற்பொருளே
யுயர்மா ணிக்கப் பெருவரையே
தளியே யிருக்குந் தெய்வமெலாந்
தாழுஞ் சரணக் குமரேசா
களியே தருமுன் றிருவடியென்
கதியா யென்று மினிதெய்த
எளியே னியற்றுஞ் செயல்பற்று
தேனோ விவவா றுழல்கின்றேன்.

சுக

உழலு மனநன் கோய்நதிடுமா
றுனதொண் பாத வருளைநினைந்
தழலு முறுமோ திருவடிப்பே
றணித்தோ சேய்த்தோ வெனவேங்கி
விழலு முறுமோ வினியென்றே
விம்மிச் சாமபென் புந்தியுறு
தழலு மடமு மொழியவரு
டந்தால் வாழ்வேன் சடக்கரனே.

சுஉ

சுடமெய் யிலையென் றசடமுணர்ந்
தமைபோ லறிவைச் சாரேனோ
திடமெய் யுளர்சீர் நிலலேனோ
சீவ முளையைக் கொல்லேனோ
மடமெய் யெவையுங் கடியேனோ
மாண ரமுதங் குடியேனோ
தடமெய் யழகார் மயிலில்வரு
தனிநா யகனே தவறுடையேன்.

சுங

சொல்லார் சுருதிப் பிரணவநீ
 துயர்சா லுயிர்கட் கருளிறைநீ
 இல்லார் குறைகண் டயிறைநீ
 யெளியே னுண்ணோ யிறுமாறு
 வல்லா ரருளைத் தாராயோ
 வைய மதனி லென்போன்ற
 கல்லார் பொல்லா ரெல்லார்க்குங்
 கதிதந் தருளுங் குகதேவே.

௫௦

கூ - வது அறுசீர்க்கழ்நெடிலடியாசிரியவிநத்தம்

மா மா மா மா மா காய்

குகனே சிவனார் குருவே யென்னுட்
 குதிகொள் செயலெல்லாம்
 அகனே சவருட் செயலென் றெருகா
 லடியேன் மனமான
 இகனே ருறவே சும்மா விருப்ப
 விவையென் வினையென்றென்
 அகனே வருந்தி யழுமா றெருகா
 லயர்கின் றவரயாரோ.

௫௧

யாரா னலனுண் டாமென் றெண்ணி
 யாரைச் சூழ்கின்றேன்
 ஆரா வமுதே யயில்வே லரசே
 யறியா யோசிறிதும்
 வாரா யடியர்க் கினியோய் பெரியோய்
 மருளென் முகவாட்டந்
 தீரா யுனதின் செம்மாப் பனியாய்
 சேராய் சேவடியே.

௫௨

அடியேன் பல்புண் ணியரீர் மூழ்கி
 யானா மூர்த்திகளாம்
 வடிவே றீயென் றேதாழ்ந் தேனூர்
 வசித்தே னெனதெண்ணம்
 முடிவே யுறவில் லாமே வருந்தென
 முகவாட் டந்தவிராய்
 கடியே றமுதத் கழலாய் முக்கட்
 கத்தன் றிருமதலாய்.

௩௩

திருவா ரெந்தத் தலமுற் றுலுந்
 தெய்வந் தொழுதாலும
 பெருவா ரிபடிந் தாலுந் தெய்வப்
 பெயர்கள் சொற்றாலும்
 மருவா ரளிநக் கடம்பார் மார்பா
 மங்கா வொளியாமுன்
 உருவா னதிலே படியா விடினென்
 னுள்ளம் படியாதே.

௩௪

உள்ளும் புறமும் பரிபூ ரணமா
 யொளியா யுளவுன்னைத்
 துள்ளுங் கறைநெஞ் சுடையேன் றேடுந்
 தொழின்மா மலைநின்று
 தள்ளும் பவனத் தலைப்புண் டொல்கிச்
 சயிலம் போயிற்றென்
 றுள்ளுஞ் சிதடன் செயலொக் குமரோ
 வொளிவேற் படையானே.

௩௫

படைப்பாய் காப்பா யழிப்பாய் மறைப்பாய்
 பந்தந் துணித்தாள்வாய்
 அடைப்பா யறிஞர்க் கினிப்பா மருந்தே
 யயிரே யருந்தேம்பா
 கிடைப்பா யிழுதே பலவின் சுனையே
 யேனைத் திங்கனியே
 துடைப்பா யெனதுட் டுயரெல் லாநற்
 றோகைப் பரியானே.

~ ௩௬

பரிபூ ரணவே லிறையே யெளியேன்
 பன்மந் திரமெண்ணேன்
 விரிபூ விலையா திகளா னோய்வெல்
 வினையும் பிடியேன்மால்
 அரிபூ சனையின் மாயச் சித்தி
 யறியேன் குறிசொல்லித்
 திரிபூ வினையுந் தெரியே னிவணுய்
 திறமே தோசொல்லாய்.

௩௭

சொல்லார் சுருதிப் பொருளே வேற்கைத்
 துரையே செம்பெல்லாம்
 வில்லார் பொன்னாக் கிடுவேன் காயம்
 வீழ்த்தா ரைத்தருவேன்
 கல்லார் மனமுங் கரையச் செய்வேன்
 கடவுட் காட்டுவலென்
 றல்லார் வினைசெய் திடவும் பொருந்தே
 னடிசிற் கென்செய்வேன்.

௩௮

அடியேன் பல்புண் ணியரீர் மூழ்கி
 யானா மூர்த்திகளாம்
 வடிவே நீயென் றேதாழ்ந் தேனூர்
 வசித்தே னெனதெண்ணம்
 முடிவே யுறலில் லாமே வருந்தென்
 முகவாட் டந்தவிராய்
 கடியே றமுதத் கழலாய் முக்கட்
 கத்தன் றிருமதலாய்.

ருங்

திருவா ரெந்தத் தலமுற் றுலுந்
 தெய்வந் தொழுதாலும்
 பெருவா ரிபடிந் தாலுந் தெய்வப்
 பெயர்கள் சொற்றாலும்
 மருவா ரளிநக் கடம்பார் மார்பா
 மங்கா வொளியாமுன்
 உருவா னதிலே படியா விடினென்
 னுள்ளம் படியாதே.

ருசு

உள்ளும் புறமும் பரிபூ ரணமா
 யொளியா யுளவுன்னைத்
 துள்ளுங் கறைநெஞ் சுடையேன் றேடுந்
 தொழின்மா மலைநின்று
 தள்ளும் பவனத் தலைப்புண் டொல்கிச்
 சயிலம் போயிற்றென்
 றுள்ளுஞ் சிதடன் செயலொக் குமரோ
 வொளிவேற் படையானே.

ருரு

என்ன யகவே லிறையே யுலகத்
தெச்சித் தியுமில்லா
என்ன நயமின் றென்றே யகன்ற
ரென்னைத் தெரிந்தாரும்
ஒன்னார் புரைநா னுண்ணுப் பில்லா
வுணவே யளிப்பாரும்
இந்நா னுணுகுற் றனர்கா சென்கை
யிடினுங் கொள்வேனோ.

ருக

கொள்ளச் சயிலா கள்ளிப் பழமுங்
கொண்டேன் பசித்தோர்நாள்
எள்ளத் தனையு மன்பிற் பிரியா
வியல்பும் பத்தியுமோங்
குள்ளக் குமரா னந்தப் பெயர்மா
துணவீ யாவிடினென்
பொள்ளற் சடநில் லாதே சென்னைப்
புகழம் மாதைக்கா.

சூடு

எ - வது எழுகீர்க்கழிநேடிலடியாசீரியவிருத்தம்

மா கூவிளம் மா கூவிளம் மா கூவிளம் விளம்

காவெ னக்கரு தென்னை யாள்சிவ
கந்த னேயுனை யேபெருந்
தேவெ னக்கரு துள்ளொ டன்பு
சிறந்த சீலமு மோங்கவே
ஓவெ னைக்கரு தோர்பி ரப்பையி
லுடைய நாயக மீண்டுறு
தாவி னைக்களை யருள்பு ரிந்துயர்
தயவில் வைத்தினி தாள்வையே.

சூக

ஆளு நின்னடி சூழு நர்க்கரு
 ளயில மற்றுமெ னக்கிடு
 கேளு யர்ந்தெனை நமபு மன்பு
 கிளர்ந்த வர்க்குமி யைந்தழீர்
 நாளு நல்குதி நாயெ னைத்தளி
 னாலு மென்றனை நம்பியுன்
 தாளு கந்தவ ரைப்ப ராபர
 தள்ளி டாதடி நல்கியாள்.

கூஉ

நல்ல பொன்மயி லூரு மென்றொரு
 நாத னேயினி வாதநூல்
 வல்ல னென்று மதிக்கு மாறுரை
 மல்கு சங்கம்வி ரும்பிலேன்
 இல்ல மேயசி றந்த மானவ
 ரென்பர் நேயமு நம்பிலேன்
 அல்ல நீர்மட மால் யங்க
 ளமைத்து வாழவு மெண்ணிலேன்.

கூங

எண்ணு வாரக நண்ணி யேவரு
 மெம்பி ரானின தின்பமாம்
 விண்ணு லாநினை வாயி ருந்து
 விரைந்து சுற்றொரு பம்பரம
 மண்ணு ளேயசை வற்று வீழ்வது
 மான நானயி லீசநின்
 தண்ணு லாமடி வீழ வெண்ணிய
 சரத முன்னுள மறியுமே.

கூசு

கும்பரவேள்பதிற்றுப்பத்தந்தாதி

உரு

அறிய னாதியெ னெஞ்சி றந்திடு
மவத ரஞ்சக மயமெனும்
பொறிய னேகவி கார மாகிய
புவனம் யாவுமெ னக்குளே
சிறிய கானலி னீரெ னத்தெரி
தெளிவி லங்கிட வருடியால்
நறிய மாமறை நாய காவரு
னைய காவயி னுயகா.

கூரு

நாய னேனுனை யெண்ணி யெண்ணியெ
னாவ ரண்டிட வலறிலேன்
நேய னேயரு ளென்று வீதிக
ணின் று கத்திவ ருந்திலேன்
தூய னேயரு ளென்று வீதி
தொறுங்கி டந்துபு ரண்டிலேன்
சேய னேகுரு ராய னேயருள்
செய்வை யோநனி யுய்யவே.

கூகூ

வேத ஞானவி முப்ப வேலவுன்
மெய்ப்ப தந்துதி யாதவென்
ஏத நாவைந றுக்கி லேனு
ளிருத்தி யேகரு தாதமா
பாத கங்கெட ரெஞ்சி லாணி
பதித்து நன்குபி ளந்திலேன்
ஆத ரத்துட னேதொ ழாவடு
வங்கம் வெட்டியெ றிந்திலேன்.

கூள

எறிப டைக்குக வுன்பு கழ்ச்சுவை
 யேறி டாவிரு காதிலுங்
 குறிலெ னாதச லாகை கொண்டு
 குடைந்து குத்திய றுத்திலேன்
 வெறியி லுன்னெழில் கண்டி டாதவென்
 விழிக னைக்கதிர் கொண்டிறை
 செறிபு ருவின முட்டை யென்ன
 வெடுத்து நன்குசி தைத்திலேன்.

~ ௬௮

சிதைவு ருவலி யுற்று வெண்மை
 திகழ்ந்த வென்னது பற்கள்வீழ்
 விதைக ளென்னவி முந்தொ ழிந்தமை
 போல வென்மலம் யாவுமே
 சிதைய நீவிரை வருளு நாளெது
 தெரிகி லேனுய ரறிவிலேன்
 கதைக டாவசு ரர்க்க னைந்த
 கனத்த வெஃகவி ரத்தனே.

௬௯

அத்த னேயரு ள்ப்ப னேயென
 தாதி யேபெரு நீதியே
 நித்த னேநிரு வாண னேநினை
 நேய னேமறை வாயனே
 பித்த னேனறி யாது செய்த
 பெரும்பிழைத்தொகை மன்னியென்
 சித்த மானது தண்ணெ னப்புரி
 தேற லுங்கொடு சேயனே.

௭௦

அறிய னாதியெ னெஞ்சி றந்திடு
 மவத ரஞ்சக மயமெனும்
 பொறிய னேகவி கார மாகிய
 புவனம் யாவுமெ னக்குளே
 சிறிய கானலி னீரெ னத்தெரி
 தெளிவி லங்கிட வருடியால்
 நறிய மாமறை நாய காவரு
 னுய காவயி னுயகா.

சுரு

நாய னேனுனை யெண்ணி யெண்ணியெ
 னுவ ரண்டிட வலறிலேன்
 நேய னேயரு ளென்று வீதிக
 னின்று கத்திவ ருந்திலேன்
 தூய னேயரு ளென்று வீதி
 தொறுங்கி டந்துபு ரண்டிலேன்
 சேய னேகுரு ராய னேயருள்
 செய்வை யோநனி யுய்யவே.

சுசு

வேத ஞானவி மூப்ப வேலவுன்
 மெய்ப்ப தந்துதி யாதவென்
 ஏத நாவைந றுக்கி லேனு
 ளிருத்தி யேகரு தாதமா
 பாத கங்கெட நெஞ்சி லாணி
 பதித்து நன்குபி ளந்திலேன்
 ஆத ரத்துட னேதொழாவடு
 வங்கம் வெட்டியெ றிந்திலேன்.

சுஎ

அ - வது எழுகீர்க்கழ்நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்

மா தேமா தேமா தேமா தேமா தேமா கூவிளம்

கொடுமை யேயி லாத நல்ல கொள்கை யார்மு னானுளே
படுமை தன்னை நீண்ட நாளில் வென்ற டைந்த பாக்கியங்
கடுமை நெஞ்செ னக்கு மெய்து கால மற்ப மாசுமோ
நெடுமை வேல்ப ரித்த வேக ரித்த வெங்கள் கத்தனே. எக

கத்த னேரி ருத்த னேக னிந்த நெஞ்சர் காணுமா
முத்தி னேக டம்ப னிந்த மொய்ம்ப னேயி ரும்புகல்
ஓத்த நெஞ்சி னேன ளப்பி லுத்தி யோகம் வேண்ட லுன்
மத்தர் கொள்கை யாகு முன்னன் மக்க ளஞ்சி ரிப்பரே.௭௨

மக்க ளிற்சி றந்து ளோர்வ ழங்கி யுள்ள சொற்களென்
தொக்க நூலு னான றிந்தி டாவ ணந்தொ டர்ந்தரோ
புக்க வாறு தீய வென்பு லத்தி லுன்ற னின்னருள்
தக்க வாறு புக்கு ருது கொல்ச டக்க ரேசனே. எங

சுடமெ னச்சொல் பொய்யி ருக்கு நானு னன்பர் சாத்திர
படம்வி ரிப்ப தும்பல் பாடல் பாடி வைப்ப தும்பொலா
உடலி ருக்கும் வேசி தன்னு டம்ப லங்க ரித்தலை
விடவு யர்ச்சி யாகு மோவி னோத யோக வேலனே. எச

வேல்பி டித்த கைம்மு தால்வி வேக ரிட்டை யெம்பிரான்
மால்பி டித்த வென்ம னத்தின் மன்னு மோவிண் மின்னுமோ
கால்பி டித்த வர்க்க தோர்க ணத்தி னெய்து மெண்ணிலா
நூல்பி டித்து ளாரு மேநு ழைந்து காண வல்லரோ. எரு

வல்லி டும்பை தந்து மோக மாவ னத்தி லேசதாச்
செல்லு நெஞ்செ னுங்கு ரங்கு தேயு மாறு செய்தொழில்
எல்லை யெந்த மட்டு மந்த மட்டு மின்ப மேயெனக்
கல்லு றழந்த நானு நன்கு கண்ட னன்சி கிப்பரா. எசு

பரம ராஜ ராஜ யோக பாச நாச பாவகி
பிரம மான வுன்னை யும்பி தற்று மென்னை யஞ்சரா
சரம கிக்கண் வேறு வேறு தள்ளி வைத்து நிற்பதல்
புரம னத்த தேயெ னாவு ணர்ந்து னேனு ணர்ந்துளேன்.

உணரு மென்ற னெஞ்ச மான துள்ள கத்தொ டங்குகால்
கணவு லோக மில்லை வேறு கண்ட நானு மிலலைதூ
அணவு வான மொன்றி ருந்த தற்றி யாது ரைத்தருள்
மணம ருத பாத நாத மல்கு பொற்சி லம்பனே. ௭௮

சிலம்ப ருஞ்ச தங்கை தண்டை சேர்ப தச்ச ரேசுரா
நலம்பி றங்க கண்ட யோக ஞான மாவெ முந்தருள்
உலம்பெ னங்க நோய்க னோட வொற்க மோட வீணிலே
புலம்ப லோட வொல்க லேபொ ருந்து புன்மை யோடவே.

ஐட லிற்சு கங்கெ டுத்த வுள்ளை நோவ னோவிழி
நாட லெண்ணி நோவ னோந யப்பில் காதை நோவனோ
ஊட லெண்ணி நோவ னோவு னாவை நோவ னோமணந்
தேட லெண்ணி நோவ னோசி வந்த மேனி யாயினி. ௮௦

க - வது எழுசீர்க்கழநெடிலடியாசிரிய வீருத்தம்

புளிமாங்காய் தேமா புளிமாங்காய் தேமா

புளிமாங்காய் தேமா புளிமா

தனதந்த தந்த தனதந்த தந்த

தனதந்த தந்த தனனா.

இனியென்ற னன்பு தனைநன்கு ணர்ந்து

ளிதயங்கு ளிர்ந்தென் மகனே

துனியென்ற துன்ப மிலையென்ற றைந்து

சுவைவென்ற விற்ப மருளாய்

முனியென்ற சும்ப னதுவந்த னங்கொண்

முருகண்டு கஞ்ச வடியாய்

பனியென்ற கங்கொல் பவர்தஞ்ச மென்று

பரவுஞ்சி லம்பு றடியாய்.

அடியந்த மொன்று மிலதெங்கு நின்ற
தகளங்க மன்ப ரருளே
படியந்த நெஞ்சி லுறுநண்பு கந்த
பரமென்ப ருன்ற னருளோர்
விடியந்த மென்ற னுளநின்று வந்து
விரவன்ப வென்று புகன்மேல்
நடியந்த வின்பு மருள்விஞ்சு கங்கை
நதிதங்கி வந்த நறவே.

அஉ

தனதத்த தத்த தனதத்த தத்த
தனதத்த தத்த தனன.

நறவுற்றி ருக்கு மொலியற்க முத்தி
நடனப்பொ திக்க ணமர்வோர்
உறவுற்றி ருக்கு மிறைவிக்கி னிக்கு
முருவைத்த ரித்த மதலாய்
குறவுச்சி தப்பெ னுளநச்சு சுத்த
குணவற்பு தப்பொ னயிலாய்
துறவுச்செ ருக்கி னனிலைத்த ளப்பில்
சுகநிட்டை முற்ற வருளே.

அங

அருளைத்து தித்து னடியைத்து தித்து
னடியர்த்து தித்து மலமாம்
இருளைத்து றத்தும வலியுற்ற வர்க்கு
ளெழுசிறசு சுத்தை யளியாய்
மருளைத்து தித்து வழிபட்ட பித்தர்
மனசிற்பி ணிக்க வரியோய்
கருளைத்து ரத்து மளகக்கொ டிச்சி
கவினைக்க ணிக்கு மினையோய்.

அச

தனதந்த தத்த தனதந்த தத்த
தனதந்த தத்த தனனா.

கணிதம்ப டித்த வெவருங்க ணிக்க
வரிதுன்க னத்த கழலோ
டணிதண்டை முத்த மெனன்கு ரைப்ப
ரடிகண்ட சித்த ரழியா
மணிதங்கு பொற்பு மகுடந்து ளக்கி
மயிலுந்தெ னப்ப வறிவார்
துணிதந்து னெட்ப வடியென்ற சுத்த
சுகவின்பி ருத்தி யருளே.

அரு

அருவென்று ரைக்க வருவென்று ரைக்க
வலதென்று ரைக்க வமையா
தொருவின்ப நித்த வறிவென்ற ரற்று
முனையந்த வொட்ப மறைநான்
வெருவென்று நிற்கு நிலைன்க ளித்து
மிளிரொண்ப தத்தி லினிதாய்
இருவென்றி ருத்தி யருளன்ப ரற்பி
னிடைவந்து திக்கு முருகா.

அக

தனதத்த தந்த தனதத்த தந்த
தனதத்த தந்த தனனா.

முருகிட்ட மஞ்ச ளவிர்பொற்பு டம்பு
முகடொத்த கொங்கை யுடையார்
கருதொட்பம் விஞ்சு மொருசுத்த குஞ்சு
ரியினிட்ட கந்த வினிநான்

ஒருகட்ட மும்ப டுதலற்று யர்ந்த
 வுரனுற்றி யங்க வருளோர்
 குருகட்ட வென்றி யயிலத்த வண்டர்
 குடியைப்பு ரந்த பெரியோய்.

அ௭

பெரியத்த வும்பர் பணியத்த தொண்டர்
 பிரியத்த மர்ந்த தலைவா
 கரியைத்த டிந்த பெரியர்க்கி தஞ்செய்
 களியைக்கொ ணர்ந்த முருகா
 துரியத்தி ருந்து கதவைத்தி றந்து
 சுடரிற்சி றந்த சுடராய்
 விரியத்தி டஞ்செய் தருணற்க டமபு
 மிலைவெறபின் விஞ்ச புயனே.

அ௮

தனதான ததத தனதான ததத
 தனதான தத்த தனனா.

புயனேர்கொ டைக்கை யினர்நீத நட்பர்
 புலவோர கத்தி லுறையோர்
 வியனேதி ருச்சின் மயனேழு டிக்கும
 விமலாழு டித்த வுலகீ
 அயனேய னிக்கு மனகாவெ னக்கு
 ளறிவாயி ருக்கு மயிலாய்
 நயனேகொ டுத்தென் வினைவேர றுக்கு
 நடமேந டிக்க நினையே.

அ௯

நினையேநி னைக்கு மெளியேன்ம டத்தி
 னிலமீதி ழைத்த பவமா
 வினையேக ணித்து நடுவேயொ ளிக்கும
 வினைதானு னக்கு ரியதோ

தனையேநி கர்த்த தயவோய்த வத்தர்
தவமாகு மிக்க பெரியோய்
கனையேற ளப்பில் கழலேகொடுத்தி
கதிர்கால யிற்கை யரசே.

கூ௦

க௦ - வது அறுசீர்க்கழநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

அரசே யமுதே யருளா மாதா ரபரா சரணம்
பரசே யவனே சரணம் பதுமா சனனே சரணம்
சுரசே கரனே சரணந் துகள்போழ் குமரா சிவசங்
கரசே தனனே யெனையாள் கருணா கரனே சரணம். கூக

சுரநா யகனே மரணஞ் சனனங் காணாய் சரணம்
வரநா யகனே பெள்ளா மணியே சரணஞ் செருவேற்
கரநா யகனே பாவக் கழுவா யறியா வெனையாள்
பரநா யகனே சரணம் பழையார் பதியே சரணம். கூஉ

பதியே சரணம் வயிரப் படையாய் சரணங் கருணா
நிதியே சரணஞ் சுடர்சா னெடுவே லிறையே வினைகுல்
மதியே மதியா தவர்பான் மருவா மழவே சரணம்
க்தியே துமிலா வெனையாள் கலைநா யகனே சரணம். கூங

கலைவே தமுணர்ந் தருளே கருதும் பெரியா ரடைமா
நிலைவே தமுணர்ந் திடவே நினையென் பரனே சரணம்
சிலைவே லுடைவஞ் சகரின் றிறல்யா வையுநா றிடுமார்
இலைவே லுடையா யழியா விருவா *னடையாய் சரணம்.

வானு ரறிவே சரணம் வாடா மலரே மணமே
ஆன வழகே யமரா தவிர்தீ பகமே யமுதே
ஊன ருதரம் புகுதா வுயர்வைக் கருதென் குருவே
தேன மருடந் தெனையாள் சிகியூர் தேவே சரணம். கூரு

* நடை = செல்வம் ; டகரவெதுகை.

தேவே பதினேழ் வருடஞ் செலுமென் றிதன்முன் பொரு
நாவே யசையா வொலியர் நவில்கட் டுரைநாள் சிலவே [நாள்
பூவே கழியுங் காறும் புலவா ருடலைப் பிரியா
யோவே லிறையே யெனையா னுயிர்நா யகனே சரணம். கூசு

உயிரே தமெலா மழிமா றுபதே சவரந் தருவோய்
செயிரே துமிலா வரனே சிவனே சரணந் தவமென்
பயிரே வளரும் படியே பாயும் புனலே சுவைசால்
அயிரே யெனையா ளதுலா வயிலா மயிலா சரணம். கூசு

மயிலொத் தமடச் சூர்மா மகளுக் கினியோ யெனையாள்
வெயிலொத் தவொளிப் பலபூண் மின்னும் படிபன் னடனம்
பயிலொப் பிலியே யெலியூர் பரனார் துணைவா பதிநூல்
குயிலொட் பமகா முனியே குகனே சரணஞ் சரணம். கூசு

குகனே குகனே யெனவே குயினு வுறைவோ யறுமா
முகனே சரணங் குழைபூண் முருகா சரணஞ் சிவையின்
முகனே சரணந் திருமான் மருகா சரணஞ் சரணம்
சுகனே சரணந் தொழுமென் றுரையாய் வருவாய் சரணம்.

வருவா யறியா வெளியேன் மருட ரடிகேள் சரணம்
திருவார் புகழ்சொன் னபிரான் செல்வச் சிவமே சரணம்
பெருவா னெனவே நாளும் பின்று வருளா லெனையாள்
ஒருவா னவனே யுன்சீ ருறுநர்க் குலகம் பரமே. க00

குமரவேள் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி முற்றிற்று

குமரகுருபரன் றிருவடி வாழ்க

திருச்சிற்றம்பலம்

பாம்பன் : ஸ்ரீமத் - குமரகுருதாச சுவாமிகள் இயற்றிய புத்தகங்கள்

	ரூ. அ.
சிவஞானதீபம் - வசனம்	... 0 8
ஸ்ரீசுப்பிரமணிய வியாசமும், குருசீட சம்பவ வரலாற்று வியாசமும்	... 1 0
சீவயாதன வியாச மூலம் முரையும்	... 0 11
தகராலயரகசியமும், உரையாகிய சதானந்தசாகரமும்	... 2 8
பரிபூரணனந்தபோதமும் உரையாகிய சிவதூயப்பிரகாசமும்	... 2 0
வேதவியாசம்	... 0 10
பத்துப்பிரபந்தம்	... 0 7
ஸ்ரீமத்-குமரகுருதாசசுவாமிகளது சுத்தாத்வைதநிர்ணயம்	0 3
திருப்பாவும், உரையாகிய திட்பமும், குறிப்புரையும்	... 10 0
ஸ்ரீமத் குமரகுருதாசசுவாமியம்	... 5 0
சேக்கர்வேள் செம்மாப்பும், சேக்கர்வே ளிறுமாப்பும்	0 6 ½
குமரவேள் பதிற்றுப்பத்தந்தர்தி	... 0 2
குமரகுருதாச சுவாமிகள் பாடல்; திருவலங்கற்றிரட்டு	
1 - ஆங்கண்டம்; திருவலங்கற்றிரட்டு 2 - ஆங்கண்டம் முதலியன அடங்கிய நூல்	... 3 8
சேந்தன் சேந்தமிழ்	... 0 2
சண்முக சகச்சிர நாமாச்ச்சனை	... 0 4
சேவியறிவுறுஉ	... 0 1½
ஹே கலிகோ புல் பைண்டு	... 0 2½

பாம்பன் : ஸ்ரீமத் - குமரகுருதாசசுவாமிகள் சரித்திரம் 0 8

முருகவேள் புத்தகசாலை,

12, கணபதி முதலி தெரு, இராயப்பேட்டை, சென்னை.